

recovery assistance that is part of the Faculty of Physical Education And Sports, University of Craiova, newly founded (2 years ago) but where the activity of adapted physical education did not take place for lack of volunteers.

10. In most centres, every time the projects were presented, this position of a teacher of adapted physical education was not proposed. They started by offering recovery assistance, integration, in some cases, and they did not find necessary such a position. Along the application of the SWOT analysis they came to realize the importance of such a job. The implementation of a strategy of inclusion is necessary.
11. In conclusion, taking into account that the first generation of students is ending education at FEFS, in the new educational system of three school years, students that have as a subject *Didactics for the Adapted Sports*, the centres under analysis will try to coopt, as a **volunteer teacher of adapted physical education**, until new revisions of projects include them as necessary for the centre.

ARGUMENT ÎN ELABORAREA ȘI EXPERIMENTAREA UNOR STRATEGII NONCONVENȚIONALE DE EVALUARE LA EDUCAȚIA FIZICĂ ȘCOLARĂ

Liliana MIHĂILESCU,
Liliana EZECHIL,
Nicolae MIHĂILESCU,
Universitatea din Pitești

Cuvinte cheie: evaluare formativă, evaluare diferențiată, stimulare, educație incluzivă.

Rezumat

Proiectul nostru propune o corelație între scopurile educației fizice, bazate pe politici europene în domeniul științei noastre, între conținuturi și strategii de învățare-predare într-o viziune curriculară, cu diferite strategii de evaluare ce pot marca abilitățile și cunoștințele elevului, gradul de evoluție, comportament și evaluarea componentei practice. Este clar că există rezultate ce nu pot fi cuantificabile: atitudine, comportament, capacități, toate acestea fiind obiective importante în procesul educativ. Această lucrare de cercetare va fi sprijinită de paradigma cercetării acțiunii participative. Acest tip de cercetare are avantajul că începe prin întrebări din viața de zi cu zi, confundându-se pentru un moment cu activitatea zilnică a unui profesor în procesul didactic. Cercetarea acțiunii mai are un avantaj care este materializat prin determinarea stimulului. În educația fizică pot fi utilizate toate formele de evaluare folosind strategii de evaluare specifice acestor activități.

Introducere

Pe fondul paradigmei curriculumului, evaluarea este considerată în relație directă cu predarea și învățarea, în sensul contribuției evaluării în reglarea celor două activități. În sistemul educațional, evaluarea este abordată, în marea majoritate a cazurilor, din două perspective majore (I. Cerghit, 2002; C. Cuceș, 2002; I. Nicola, 2003; S. Cristea, 2004, citați de Mihailescu L., Mihailescu, N., 2006, pg. 62): sociologică și pedagogică.

Etimologic, a evalua înseamnă a emite o judecată de valoare (a formula), pe baza unor criterii precise, cu privire la un lucru/acțiune și la proprietățile acesteia/acestora; a determina valoarea unui lucru/activitate (performanță, produs, program, instituție etc.). Pentru a emite o judecată de valoare (o evaluare) trebuie să te raportezi la anumite valori, specifice domeniului

evaluat.

Evaluarea sumativ criterială care predomină în notarea actuală a elevilor la educație fizică nu respectă principiul tratării diferențiate a elevilor și determină efecte negative: *sentimente de frustrare din partea elevilor cu aptitudini de motricitate reduse; nemotivarea pentru autodepasire a celor cu aptitudini deosebite; indepartarea de aceasta disciplina de studiu; scutirea de efort fizic și privarea elevului de principalele cunostinte și deprinderi care generează atitudini și comportamente pe linia educației pentru sanătate.*

Premisele cercetării

- Disciplina „Educație fizică are un caracter unitar în condiții de mare diversitate: unitatea este dată de conținutul programelor școlare și de sistemele de evaluare existente iar diversitatea derivă din particularitățile resursei umane și a bazei materiale.
- Modalitățile de diferențiere a instruirii și evaluării specifice procesului didactic la educația fizică școlară sunt perfectibile.
- Sistemul național de evaluare și apreciere a elevilor la Educație fizică prevede baremuri minimale echivalente notei cinci și a calificativului suficient, ceea ce intră în contradicție cu indicațiile privind reflectarea în notare a atitudinilor elevului, a progresului realizat de acesta. Actualul sistem de evaluare reflectă mai ales predispozițiile ereditare ale elevului și determină sportivizarea lecției datorită normei la care se raportează elevul.
- În acest moment formele de evaluare aplicate în învățământul obligatoriu (probe de control, însoțite de norme) sunt predominant criteriale (aprox 75%), conform unui studiu realizat de Mihailescu, L., Mihailescu, N., 2006.
- Actualmente nu există o concordanță între obiectivele extrem de generoase ale educației fizice școlare și modalitățile de evaluare vizate prin sistemul național de evaluare.
- Numarul elevilor scutiti de ora de educatie fizica din invatamintul obligatoriu este alarmant, ceea ce împiedică atingerea obiectivului fundamental al educației generale (de baza pentru toți), de asigurare a unei dezvoltări armonioase a personalității elevilor.

Scop, obiective

Scopul lucrării este de argumentare a unui nou concept de evaluare la educația fizică școlară, prin corelarea obiectivelor educației fizice, elaborate în conformitate cu politicile U.E în domeniu, a conținuturilor și strategiilor didactice de predare-învățare-formare-dezvoltare, abordate în concepție curriculară, cu strategii de evaluare diferențiată a elevilor, strategii care să pună în evidență cunoștințele și deprinderile elevului, progresul acestuia, comportamentul, centrând evaluarea pe latura formativă a acesteia.

Lucrarea vizează argumentarea necesității stringente de elaborare și experimentare a unor strategii de evaluare a elevilor la disciplina educație fizică care să reflecte conceptele pedagogice moderne de centrare a tuturor strategiilor pe elev.

Obiectivele generale ale cercetării sunt subordonate scopului:

- culegerea bazei de informații necesare pentru o bună fundamentare a cercetării;
- sistematizarea și analiza critică a datelor și informațiilor cu privire la organizarea și funcționarea sistemelor de evaluare la educație fizică în învățământul obligatoriu;
- identificarea datelor și informațiilor cu privire la posibilitățile de îmbunătățire a sistemelor și strategiilor de evaluare a performanțelor realizate în procesul de predare-învățare specifice educației fizice prin combinarea criteriilor cantitative cu cele calitative.

Conținut, metodologie

Evaluarea este o componentă a unui proces succesiv care cuprinde (Joita, E., 2003, pg. 268): *stabilirea scopurilor și a obiectivelor; prezentarea și operationalizarea programului de realizare a scopurilor și obiectivelor; măsurarea rezultatelor aplicării programului.*

Datorită importanței sale în cadrul proceselor, evaluarea și-a constituit o teorie proprie,

dezvoltată interdisciplinar ca o componentă a teoriei generale a educației și ca o parte a didacticii generale, a teoriei curriculumului (Cristea, S., 2004), centrată în principal pe verificarea calității procesului, teoria evaluării își propune identificarea unor probleme specifice: *obiectul evaluării; angajarea acțiunii de evaluare; funcțiile și structura evaluării; conținutul acțiunii de evaluare; strategiile de evaluare; metodele și tehnicile de evaluare; consecințele pedagogice și sociale ale acțiunii de evaluare*. Evaluarea se afla în raporturi de subordonare față de teoria generală a educației și față de didactica generală (teoria instruirii) și vizează toate nivelurile și domeniile proceselor.

Evaluarea este integrată procesului instructiv-educativ de formare-dezvoltare, are rol reglator și este o condiție a eficacității procesului didactic prin influența sa corectivă și progresivă. Evaluarea performanțelor nu poate fi desprinsă din contextul sistemului și procesului și nu are semnificație decât în măsura în care sunt luați în considerare toți factorii care își pun amprenta asupra rezultatelor activității (Jinga I., Petrescu A., Savata M., Ștefanescu V., 1996, București, pg. 18).

Pe fondul paradigmei curriculumului, evaluarea este considerată în relație directă cu predarea și învățarea, în sensul contribuției evaluării în reglarea celor două activități. În sistemul educațional, evaluarea este abordată, în marea majoritate a cazurilor, din două perspective majore (I. Cerghit, 2002; C. Cucos, 2002; I. Nicola, 2003; S. Cristea, 2004, citați de Mihailescu L., Mihailescu, N., 2006, pg. 62): sociologică și pedagogică.

Abordarea sociologică a evaluării plasează problematica acesteia la nivelul sistemului social și îi conferă *rolul de control social (instituțional)*, de măsurare a efectelor sociale ale sistemului de învățământ. Acest tip de evaluare este cunoscut în pedagogie ca evaluare de sistem sau evaluare externă. Din această perspectivă evaluarea apare ca un instrument de impunere a normei sociale și de apreciere a rezultatelor în funcție de standardele inspirate din această normă.

Abordarea pedagogică a evaluării situează evaluarea la nivelul proceselor (procesului de învățământ); *ea reprezintă o activitate centrată pe problematica gestiunii didactice a învățării*. Din această perspectivă evaluarea este axată pe situația de învățare, fiind denumită evaluare internă, evaluare de proces sau evaluare școlară.

Evaluarea la nivel didactic presupune luarea în considerare a unor indicatori specifici unor activități care au drept obiective: *progresul realizat*, care presupune raportarea rezultatelor subiectului la situația consemnată în cazul unei verificări anterioare; *eficacitatea*, care implică raportarea rezultatelor subiectului la obiectivele propuse; *eficiența*, determinată prin raportarea rezultatelor la resursele consumate pentru realizarea acestora.

Evaluarea este o interogație permanentă și fundamentală cu privire la valoarea rezultatelor unei activități, la calitatea și eficiența/randamentul acesteia, la progresele înregistrate. Componentele unei asemenea activități sunt în fapt răspunsurile la întrebările pe care se fundamentează:

• **obiectul evaluării**; se constituie ca răspuns la întrebarea „*ce evaluăm ?*”. Obiectul evaluării îl reprezintă rezultatele procesului didactic, rezultatul acțiunilor de predare/învățare sau altfel spus individul și formarea lui sub toate aspectele, inclusiv procesul didactic aferent.

Din această perspectivă putem discuta despre cele trei planuri ale evaluării:

- *cognitiv*: cunoștințe, noțiuni, reguli, abilități și capacități; performanțe (se pot măsura);
- *afectiv-attitudinal*: atitudinea corectă în procesul didactic, interes, sentimente, convingeri (nu sunt susceptibile măsurării);
- *psihomotor*: priceperi și deprinderi motrice, comportamente, capacități, calități motrice, etc. (masurabile).

Acestea sunt efectele imediate ale procesului didactic, în general măsurabile și ele se constituie *în obiect al evaluării cantitative*. Multe din rezultatele învățării se realizează în

timp, pe baza unor efecte formative ale acesteia, se formează pe termen lung, sunt mai greu de măsurat și de apreciat imediat dar sunt cele mai semnificative și fac *obiectul evaluării calitative*.

Tot în categoria *obiect al evaluării* se pot înscrie: motivațiile elevului, cunoștințele și reprezentările anterioare (experiența motrică), aptitudinile și calitățile umane ale elevului, conduitele de performanță; procesul de instruire cu obiective-conținut-strategie, suporturi didactice, proiecte și programe de studiu, situațiile de învățare.

• **obiectivele evaluării**; sunt constituite ca răspuns la întrebarea „*de ce se evaluează ?*”. În pedagogie sunt structurate mai multe obiective ale evaluării; printre cele mai importante (Cerghit, I., 2002,) enumerăm:

- valoarea achizițiilor;
- nivelul rezultatelor (potrivit unor standarde, norme);
- progresele esențiale;
- potențialitate de dăruire (aptitudine/talent); previziuni (predicții) asupra rezultatelor ce pot fi realizate în viitor;
- certificarea realizării obiectivelor finale; bilanțul pregătirii;
- clasificarea elevilor/sportivilor;
- selecție;
- orientare;
- identificarea dificultăților de învățare, cauzele insucceselor;
- ameliorarea sau optimizarea proceselor de predare-învățare;
- determinarea calității și eficienței (eficacității și randamentului) proceselor de instruire și/sau valoarea profesională a cadrului didactic.

• **Operațiile evaluării**. Ca demers practic, ca proces pragmatic, evaluarea reprezintă o succesiune de operații de măsurare, apreciere și decizie, într-o abordare sistemică: măsurarea se realizează pentru a putea aprecia iar aprecierea stă la baza luării unei decizii adecvate.

Operațiile evaluării decurg din întrebarea „*ce pași trebuie făcuți pentru a emite o judecată de valoare ?*” și sunt următoarele:

• **măsurarea**, operațiune care facilitează culegerea informațiilor privitoare la caracteristicile sau proprietățile rezultatelor înregistrate despre însușirile procesului, acțiunii sau fenomenului instrucțional. Prin intermediul măsurării se înregistrează obiectiv mărimea rezultatelor (metri, secunde, ore, kg, etc.). Acțiunea de măsurare presupune operaționalizarea obiectivelor instrucționale; acolo unde acest lucru nu poate determina rezultate măsurabile se impune formularea clară a scopurilor și a obiectivelor instrucționale pentru a putea deveni, într-o perspectivă, criterii de evaluare. Educația fizică și sportul dispune de instrumente de măsurare specifice, etalonate și standardizate, ceea ce permite o măsurare riguroasă a rezultatelor.

• **aprecierea** a ceea ce s-a învățat se face pe baza măsurării rezultatelor învățării. Aprecierea reprezintă examinarea gradului de adecvare între totalul informațiilor și ansamblul de criterii ce decurg din obiectivele activității respective. Ea realizează descrierea calitativă a rezultatelor prin prelucrarea și interpretarea măsurării din perspectiva unor criterii valorice. Aprecierea se poate face în diferite scări de evaluare.

Colibaba-Evulet, D., Bota D., 1998, pun în fața specialiștilor domeniului nostru și scările descriptive în aprecierea elevilor/sportivilor; acestea cuprind însușirile (comensurabile și incommensurabile) ce pot desemna un anumit profil al sportivului (fizic, tehnic, tactic, psihologic, intelectual, etc.) în care sunt implicate însușiri diferite ale acestuia, exemplificate în fișa de apreciere și autoapreciere a comportamentului sportivului, prelucrată după M. Epuran, M., 1986, Aceiași autori prezintă și scările itemizate în aprecierea rezultatelor: scări de ierarhizare, scări de apreciere a intensității atributului prin note sau calificative, itemizare didactică și formativă.

• **decizia** este scopul evaluării; acțiunile ei răspund la întrebarea „*pentru ce evaluăm ?*”. Coroborând măsurarea cu aprecierea se adoptă decizia, componenta finală a procesului de evaluare. Decizia poate fi adoptată cel puțin în două direcții:

- de recunoaștere a rezultatelor predării-învățării prin abordarea de tip: promovat/nepromovat; admis/respins; reușit/nereușit etc.
- de perfecționare a proceselor de predare-învățare, care vizează: măsuri de ameliorare/optimizare; schimbarea strategiei didactice, diferențiere sau individualizare, de compensație.

În epoca contemporană, evaluarea angajează înțelesuri și dimensiuni noi; trecerea de la evaluarea produsului la evaluarea procesului de producție determină dezvoltarea unor noi metodologii de analiză a procesului de învățământ, noi grile de analiză a strategiilor de predare, inducerea unor reglatori și autoreglatori de finețe și eficiența a proceselor de predare-învățare.

Argumente în susținerea conceptului de evaluare nonconvențională la educația fizică școlară

Apreciem că scopul fundamental al introducerii orei de educație fizică în curriculumul învățământului obligatoriu merită să fie supus unei analize aprofundate cu caracter psihopedagogic. Un astfel de demers ar putea avea drept consecință elaborarea unor programe educaționale adaptate potențialului bio-psihic al fiecărui elev și antrenarea acestora în activități care să permită fiecăruia să progreseze în ritmul și după posibilitățile lui. Nutrim astfel speranța că, prin aplicarea unor programe educaționale diferențiate toți elevii vor participa la orele de educație fizică, iar numărul scutitilor va scădea în mod semnificativ.

O asemenea abordare a orei de educație fizică din învățământul preuniversitar este în acord și cu noile orientări din domeniul educației: *pedagogie centrată pe elev, educație incluzivă*. În conformitate cu acestea, ora de educație fizică este asociată, mai degrabă, cu ideea educației pentru sănătate și pentru o dezvoltare fizică armonioasă, ceea ce înseamnă o revalorizare a idealului educațional pentru învățământul obligatoriu.

Există un interes general, atât la nivel național cât și la nivel european pentru dezvoltarea unei adevărate culturi a calității în educație. *Declarația de la Bologna* din 19 iunie 1999, *Conferința de la Praga* din 19 mai 2001, *Conferința de la Berlin* 2003 și cea de la Bergen din 20 mai 2005, constituie doar câteva momente esențiale care marchează actualele preocupări și tendințe de optimizare a calității proceselor educaționale la care cercetarea de profil își poate aduce o substanțială contribuție.

La nivel național au fost adoptate, de asemenea, o serie de măsuri cu privire la compatibilizarea sistemului de învățământ cu cel european:

- strategia de dezvoltare a sistemului de formare inițială și continuă a personalului didactic până în 2010 ;
- stabilirea unor obiective strategice europene în domeniul educației și formării profesionale (mai 2005) ;
- Ordonanța de Urgență nr.75/12.07.2005 privind asigurarea calității educației.

În educația fizică pot fi utilizate toate formele de evaluare în sistem, prin strategii de evaluare specifice acestor activități. De cele mai multe ori evaluarea unei acțiuni motrice, a tehnicii sportive este o simbioză între evaluarea formativă și cea normativă. De exemplu, startul de jos poate fi evaluat din punctul de vedere al corectitudinii deprinderii învățate cu calificative, puncte pe o scală de punctaj, note etc. (evaluare formativă) sau din punct de vedere performanțial, normativ (întrecere pe 10-15 m alergare cu start de jos) prin cronometrare.

În educația fizică ponderea evaluării ar trebui să fie de tip formativ și introducerea „itemilor” în programa școlară din aria curriculară de educație fizică reflectă acest lucru. Din păcate Sistemul național școlar de evaluare la disciplina educație fizică și sport, elaborat

de Ministerul Educației și Cercetării în anul 1999, promovează evaluarea normativă neglijând aspectele formative ale educației fizice în plan cognitiv.

În sens larg, prin strategie se înțelege ansamblul de acțiuni întreprinse într-o organizație pentru atingerea obiectivelor stabilite pe termen mediu și lung (Jinga, I., Joita, E., coord., 2006,). Din perspectiva unor concepte pedagogice, numeroși autori (Tudoran, D., 1982; Nicola, I., 1994, 1996; Mialaret, G., 1991, 1993; Crsita, S., 1996, 2000, 2003, 2004, citati de Ezechil, L., coordonator, 2008, pg.86) consideră că strategiile de evaluare sunt un ansamblu de metode, tipuri, forme și tehnici de evaluare structurate și ierarhizate potrivit scopurilor activității instructiv – educative.

Stabilirea strategiilor de evaluare înseamnă a fixa când evaluezi, sub ce formă, cu ce metode și mijloace și cum vor fi valorizate informațiile obținute. Strategiile de evaluare vizează eficiența procesului prin raportarea dintre obiectivele proiectate, rezultate, resurse și pot fi abordate din perspectiva unor criterii ce pot fi considerate relevante și anume: a) integrarea timpului de realizare în structura acțiunii instructiv-educative; b) produsul activității instructiv-educative; c) procesul instructiv-educativ; d) componentele acestora.

Toate aspectele prezentate susțin necesitatea schimbării paradigmei evaluării și în domeniul educației fizice școlare, prin trecerea de la centrarea pe rezultate la centrarea pe proces.

Bibliografie

1. COLIBABA-EVULET, D., BOTA I., *Jocuri sportive, teorie și metodică*, Ed. Aldin, București, 1998;
2. CERGHIT, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Ed. Aramis, București, 2002;
3. CRISTEA, S., *Studii de pedagogie generală*, Ed. Didactică și Pedagogică RA, București, 2004;
4. Cucos, C-tin., *Pedagogie*, ediția a II-a revizuită și adăugită, Ed. Polirom Iași, 2002;
5. EPURAN, M., *Psihologia Educației fizice și sportului*, Ed. Stadion, București, 1986;
6. EZECHIL, L., *Calitate în mentoratul educațional*, Ed. V&I Integral, București, 2008;
7. JINGA, I., *Conducerea învățământului. Manualul de management instructional*, Ed. Didactică și Pedagogică RA, București 1993;
8. JINGA, I., PETRESCU, A., SAVATA, M., ȘTEFĂNESCU, V., *Evaluarea performanțelor școlare*, Ed. Afelin, București, 1996;
9. JOITA, E., *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Ed. Arves, Craiova, 2003;
10. MIHAILESCU, L., MIHAILESCU, N., *Evaluarea competențelor cognitive formate în procesul didactic la disciplina Educație Fizică*, Sesiunea internațională de comunicări științifice, ANEFS., București, 2006;
11. MIHAILESCU L., MIHAILESCU N., *Impactul social al conceptului ONU 2005 Anul Internațional pentru Sport și Educație Fizică*, Buletin Științific FEFS Pitești, 2006, pg. 34 – 40;
12. MIHAILESCU L., MIHAILESCU, N., *Atletism în sistemul educațional*, Ed. Universitatea din Pitești, 2007;
13. RADU, I., T., *Evaluarea în procesul didactic*, Ed. Didactică și Pedagogică RA, București, 2000;
14. SISTEMUL NAȚIONAL DE EVALUARE LA DISCIPLINA EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, aprobat prin O.M. nr. 4063/09.07.1999, Edit. M.E.C.

**THE ARGUMENTS OF SOME NONCONVENTIONAL EVALUATION
STRATEGIES FOR THE PHYSICAL EDUCATION DISCIPLINE IN THE
COMPULSORY EDUCATION**

Liliana MIHĂILESCU,
Liliana EZECHIL,
Nicolae MIHĂILESCU,
University of Pitești

Keywords: the formative evaluation; the diferend evaluation; inclusive education

Abstract

Our project proposes a correlation among physical education aims, based on european union politics in our science area, contents and didactic strategies of teaching-learning made in a curricular vision, with different treatment strategies of evaluation that can mark out the pupil's knowledge and skills, his advancement and, behavior, centering evaluation on practical side. It is obvious that there are appreciated the results, too that can't be quantified measured with accuracy: the attitudes, the behaviors, the capacities, all this being valuable objectives in the educative process. This research will be supported by the participative action research paradigm. This type of research has the advantage that it starts from real life generated questions, being confused, for a moment, with the daily activities realized by any teacher in the didactical process. the action research has another advantage and that is the determination of the stimulation. in physical education there can be used in system all evaluation forms, by using evaluation strategies specific to this activities.

Introduction

Evaluation is subordinate to the general theory of education and general didactics (instruction theory) and it aims all levels and domains of processes. On the base of curriculum, evaluation is in a direct relation with learning and teaching, that is a feed-back of these two activities. In the educational system, the evaluation is broach from two major perspectives: sociological and pedagogical. (Cerghit, I.,2002,Cucos, C., 2002, Nicola I., 2003, Cristea, S., 2004, cited by Mihailescu, L., Mihailescu, N ., 2007, pg. 62)

Etymologic, *to evaluate* means to emit a value judgment (to formulate) base on exact criteria about a thing or an activity or the properties of this; to determinate the value of that activity (performance, product, schedule institution). To emit a value judgment (an evaluation) you must refer on few specific values from domain that are evaluated. Evaluation is point of the teaching-learning process, of forming-developing and has an adjustable role and is a condition of efficiency for didactic process but its corrective and gradual influence.

A final criterion evaluation which is mostly used in children actual notation for physical education discipline, doesn't respect the principle of differentiate treatment for pupils and generate negative effects: frustration emotions from children' with reduced motive abilities, causeless for self-determination for children' with special skills, the refuse for physical education and depriving children of principal knowledge and skills that educate behavior for health.

Premises

- The physical education discipline has a unitary character under considerable diversity terms: the unitary character is given by the content of the school programs and the existing evaluation systems, and the diversity derives from the peculiarities of the human resource and material basis.
- The modalities to differentiate the training and evaluation specific to the didactic

process as to physical education in compulsory education are perfectible.

- The national system for evaluating pupils at the physical education discipline provides for minimum norms equivalent to mark five and the sufficient qualification, which is in contradiction with the necessity to reflect in the mark the pupil's attitudes and progress. The current system of evaluation reflects especially the hereditary predispositions of the pupil and determines the sportivization of the lesson due to the norm the pupil relates to.

- The forms of evaluation used at this time in compulsory education (control tests, accompanied by the norms) are predominantly criterial (approx. 75%) according to a study made by Mihailescu, L., Mihailescu, N., (2006).

- We also note an irregularity between the extremely generous objectives of physical education in the compulsory education and the evaluation modalities targeted through the national evaluation system which do not focus on the verification of the extent to which the objectives were achieved.

- The number of pupils exempted from the physical education class in the compulsory education is alarming, which hinders the achievement of the fundamental objective of general education (basic for everybody) *i.e.* to ensure a harmonious development of pupils' personality.

Objectives

Our project proposes a correlation among physical education aims, based on European Union politics in our science area, contents and didactic strategies of teaching-learning made in a curricular vision, with different treatment strategies of evaluation that can mark out the pupil's knowledge and skills, his advancement and, behavior, centering evaluation on practical side

General Objectives

- gathering the database necessary to an adequate support of research
- adjustment and critical analysis of the data and information related to the organising and functioning of assessment systems in Physical Education activities within the compulsory education system
- identification of the data and information related to the possibilities of improving the systems and strategies of assessing the performance achieved within the teaching-learning process, performance that is specific to Physical Education activities through combining the qualitative and the quantitative criteria.

Content, methodology

Evaluation is a part of successive process which contains: 1) settlement of aims and objectives; 2) presentation and applying the program to the purposes and objectives; 3) measurement of results (Joita, E., 2003, pg. 268).

Because of its importance in the didactic process, the evaluation its made her own theory which was developed interactive as a component of general theory of education and as a part of general didactics of the curriculum's theory. (Cristea S., 2004).

Centered on the evaluation of quality, the evaluation theory proposes to identify some specific problems: 1) object of evaluation; 2) involvement of evaluation activity; 3) functions and structure of evaluation; 4) content of evaluation activity; 5) strategies of evaluation; 6) methods and technics of evaluation 7) pedagogical and social effects of evaluation activity.

Evaluation is subordinate to the general theory of education and general didactics (instruction theory) and it aims all levels and domains of processes. On the base of curriculum, evaluation is in a direct relation with learning and teaching, that is a feed-back of these two activities. In the educational system, the evaluation is broach from two major perspectives: sociological and pedagogical. (Cerghit, I., 2002, Cucos, C., 2002, Nicola I., 2003, Cristea, S., 2004, cited by Mihailescu, L., Mihailescu, N, 2007, pg. 62)

Performance evaluation is not a discrete part of system and educational process and it has a significant only if all factors are involved to obtained good results (Jinga I., Petrescu A., Savata M., Stefanescu V., 1996, pg. 18).

Evaluation is subordinate to the general theory of education and general didactics (instruction theory) and it aims all levels and domains of processes. On the base of curriculum, evaluation is in a direct relation with learning and teaching, that is a feed-back of these two activities. In the educational system, the evaluation is broach from two major perspectives: sociological and pedagogical. (Cerghit, I., 2002, Cucos, C., 2002, Nicola I., 2003, Cristea, S., 2004, cited by Mihailescu, L., Mihailescu, N., 2007, pg. 62)

The sociological approach of evaluation brings the problems at the level of social system and gives a social control to measure social effects of educational system. This type of evaluation is known in the pedagogical science as a *system evaluation* or *external evaluation*.

From this point of view, evaluation appears as an instrument of requirement of social rules and estimation of results according to standards of these rules. External evaluation is a major activity and social responsibility which offers a base of educational system in a global view, also its parts: educational curriculum, training process, human resources, material resources and school results..

This type of evaluation is realized in specific institutions such as is: National Service of Examination and Evaluation (NSEE), National Council of Academic and Accredited Evaluation (NCAAE) and National Agency of Accreditation Quality in High Education (NAAQHE).

The pedagogical approach of the evaluation sets the evaluation of the process level (teaching process); it represents an activity focused on the didactical administration problems of the learning. From this point of view the evaluation, is focused on the learning situation, being called internal evaluation, process evaluation or school evaluation. This type of evaluation will be approached in our project in the context of teaching, learning, and evaluation triptych, specific to the didactical process in generally, being materialized from the physical education and sport point of view.

The evaluation at didactic level supposes the consideration of some indicators specific to some activities as it follows: a) the achieved progress which supposes the subjects results reported to the registered situation in a previous evaluation; b) efficaciousness that involves the subject results reported to the proposed objectives; the efficiency determined by the reporting the results to the resources that are used for its accomplishments.

Evaluation is a fundamental and permanent interrogation concerning the value of the results of an activity, its quality and efficiency, the recorded progress. The components of this kind of activity are answers to the questions that represent the base of the evaluation

• **The evaluation object**; it is made as an answer to the following question: “*what do we assess?*” the evaluation objects represent the didactical process results, the result of the teaching/learning actions or in another way the individual and his education under all circumstances, including the due didactical process. From this point of view the evaluation plans are:

- cognitive: knowledge, notions, abilities and capacities; performances (they can be measured);
- attitude – affective: the right attitude in the didactical process, interest, feelings, conviction (they are not susceptible to the measurement);
- psycho-motor: motive skills and abilities, behaviors, capacities, motive quality, etc. (measurable).

These are the immediate effects of the didactical process, measurable in generally, and they represent a quantitative evaluation object. Many of the learning results are achieved in time. Based on its formative effects, they are built on long term, they are difficult to be

measured and appreciated immediately but they are the most significant and they are the qualitative evaluation objects.

In the same category of the evaluation object are applied the following: the pupils motivations, the previous knowledge and representations (motive experience), the human qualities and abilities of the pupil, the performance demeanor; the teaching process containing objectives-content-strategy, didactical supports, projects and study programmes, learning situations.

• **The evaluation objectives;** they are build as an answer to the “*why do we assess?*” question. In pedagogy there are structured more evaluation objectives; among the most important we consider the followings (I.,Cerghit, 2002,):

- the questions value;
- the level of the results (adequate to some norms, standards);
- the essential progress;
- the offering potentiality (ability / talent); foreseeing (predictions) about the result that can be achieved in the future;
- the pupils/athletes classification;
- selection
- orientation
- the learning difficulties identification, the causes of the failures;
- the improvement or the optimization of the teaching-learning process;
- the determination of the efficiency and quality (efficaciousness and efficiency) of the teaching process and / or the professional value of the teacher.

• **The evaluation operations;** as a practical approach; as a pragmatically process, the evaluation represents an appreciation and decision, measurement operation succession, in a system approach: the measurement is realized in order to appreciate and the assessment lies at the basis of some adequate decision.

The evaluation operations are devolving from the next question: “*what are the steps that we have to do in order to make a valuable judgment?*”.

• **The measurement** facilitates the gathering of the information concerning the properties or the characteristics of the results recorded to find out about the process features, the instructional action or phenomenon. With the help of the measurement we can objectively record the results proportions (in meters, seconds, hours, kilograms, etc.). The measurement action supposes the operability of the instructional objectives; when the measurement can not determine measurable results is necessary to formulate, very exactly, the purposes and instructional objectives in order to become, in the future, the evaluation criteria. The physical education and sport posses specific measurement instruments, standardized and calibrated, what will allow a strictly measurement of the results.

• **The appreciation** of what was learned is realized on the base of measurement of the learning results. The appreciation represents the examination of the adequate level between all the information and ensemble of the criteria that devolve from the respective activity objectives. It realizes the qualitative description of the results by the processing and interpretation of the measurement from some valuable criteria point of view. The appreciation can be realized in different evaluation scales.

D., Colibaba, Evulet and I. Bota (1998, Sportive games, Methodic and theory) talks about the descriptive scales for the appreciation of pupils/athletes; these contain the features (measurable and immeasurable) that can revile one specific profile of the athlete (physical, technical, tactical, psychological, intellectual, etc) where are involved different features of it. The same authors present the itemized scales by the appreciated results: hierarchy scales, the appreciation scales of attribute intensity by marks or rating, didactic itemization and education.

- **The decision** is the purpose of the evaluation; its acts are answering to the following question: “*what for do we make the evaluation?*”.

Corroborating the measurement with the appreciation the decision is endorsed, with the final component of the evaluation process. The decision can be endorsed in at least two directions:

- the first is the recognition of the teaching – learning results by using the promoted / unpromoted; admitted / rejected; successful / unsuccessful approach;
- the second one refers to the perfection of the teaching-learning processes that concern: the improvement / optimization measures; the changing of the didactical strategy, differentiation or individualization, compensation.

In the contemporary edge, the evaluation aligns new meanings and dimensions; passing from the product evaluation to the production process evaluation determines the development of some new education process analyses methodologies, new analyses grids of the teaching strategies, the introduction of some efficiency and fineness controls and self controls of the teaching-learning processes.

We consider that the fundamental purpose of introducing Physical Education classes in the curriculum of the compulsory education system is worthy of being submitted to a thorough psycho-pedagogical analysis. Such an endeavour might result in creating certain educational syllabuses adapted to the bio-psychic potential of each student and in involving them in activities that should allow each student to make progress in their own pace and function of their potential. We thus hope that, by applying differential educational syllabuses, all students will take part in the Physical Education classes, and the number of attendance-free students will substantially decrease. Such an approach to Physical Education classes agrees with the new tendencies the education field: student-centred pedagogy, inclusive education. According to all this, Physical Education Classes are rather associated with the idea of education for health and for a harmonious physical development, which means acknowledging the educational ideal within the compulsory education system

There is a general interest, both at a national and European level, for the development of a real culture of quality education. *The Statement of Bologna* of June 19, 1999, the Prague Conference of May 19, 2001, the *Conference of Berlin - 2003* and the Conference of Bergen of May 20, 2005, are only several essential moments that mark the current concerns and trends in optimizing the quality of educational processes to which the specialized research may bring a substantial contribution.

At a national level, a series of measures regarding the compatibilisation of the education system with the European system were also adopted:

- issuance of Emergency Government Ordinance no. 75/July 12, 2005 regarding the assurance of education quality;
- the strategy for developing the system for the initial and continuous training of the didactic personnel up to 2010;
- the establishment of the National Center for Differentiated Training (Law no. 17/2007), organizing differentiated education programs for gifted children, capable of high performances.

In physical education the weight of the evaluation should be the formative way and the introduction of the items in the school syllabus from the physical education curricular area reflects this thing. Unfortunately The National System of Evaluation, elaborated by the Research and Education Ministry in 2000, promotes the normative evaluation slighting the formative aspects of the physical education in cognitive plan.

The project also sets forth a major paradigm shift in the field of physical education realised within the compulsory education system: from focus on results to focus on the process.